

SPOJ NÁS V ÚMLUVĚ LÁSKY

INSPIRACE K 18. V MĚSÍCI PRO ŽIVOT ZE SCHÖNSTATTSKÉ SPIRITUALITY

BÝT NÁSTROJEM V BOŽÍ RUCE

„Jestliže pšeničné zrno nepadne do země a neodumře, zůstane samo. Odumře-li však, přinese hojný užitek.“ (Jan 12,24)

Na konci října 2019 jsem se vydala se svými spolusestrami na pouť do Cambrai a Lisieux. Bylo to jen pár dnů po nalezení nového ročního proudu „Pošli mě tam, kde už jsi zasel“.

Josef Engling byl pro mě vždy klíčovou postavou schönstattských dějin. Zvláště mě oslovoval svou schopností převádět do praxe to, co otec Kentenich studentům říkal a jak je motivoval. Avšak jeho osobnost a život jsem znala spíše

povrchně, proto jsem velmi ocenila pouť na místo, kde na sklonku první světové války nabídl svůj život Panně Marii a kde 4. října 1918 při jedné průzkumné akci padl. Po tolika letech je zde stále pole, na kterém pěstují zemědělci své plodiny. Avšak na úpatí se v dálce pne do nebe velký bílý kříž a na druhé straně přes silnici stojí schönstattská svatyňka. Navenek zcela obyčejné místo, které ale dýchá zvláštní duchovní atmosférou.

Myslím, že o Josefu Englingovi můžeme právem říct, že byl „zrnem, které padlo na úrodnou půdu a které odumřelo, aby mohlo vydat bohaté plody.“ Především myslíme na založení Schönstattu a na svatyňku, která se stala poutním místem a odkud P. Maria rozdává už více jak 100 let své dary a milosti. Na tomto

místě, nedaleko Cambrai, jsem si uvědomila, jak může čistá oběť jednoho zcela odevzdaného člověka přinést požehnání mnoha generacím. V poslední době, více jak 100 let od Josefovy smrti, začíná schönstattské hnutí ve Francii růst a lidé začínají v mariánské úctě vnímat záchranu pro svůj národ.

Takových osobností, které byly oním „zrnem, jež odumřelo a vydalo plody“ máme v historii Schönstattu mnoho. Máme je ale i v naší české schönstattské rodině a určitě bychom takové osobnosti našli i v dějinách našeho národa a v našich osobních dějinách.

Chtěla bych Vás proto pozvat k zamyšlení nad otázkou:

„Kdo byl pro mě v mém životě inspirující osobností a co jsem od ní mohl/mohla načerpat?“

S vděčností můžeme vzpomenout na všechny, kteří nás v životě předešli a kteří pro nás byli a jsou zdrojem milostí a inspirace dodnes. Můžeme také poděkovat za ty, o kterých nevíme, ale z jejichž modlitby, oběti a odevzdání žijeme.

Osobně si vzpomínám na svoji tetu, která zemřela, když mi bylo 12 let. Po celou dobu mého dětství se léčila na rakovinu. Mnoho musela snést a vytrpět. V mých vzpomínkách ovšem zůstala usměvavou tetou, která nesla tíhu nemoci velmi statečně. Už jako dítě jsem vnímala, že je to hlavně díky její živé víře v Boha. Jsem dodnes přesvědčená, že jsem se také díky ní později v dospívání začala více zajímat o víru a možná také díky ní jsem dostala odvalu k zasvěcenému životu.

Tak jako druzí se pro nás stali zdrojem života, tak se můžeme stát i my setbou pro druhé. Nejen pro ty, kteří s námi nyní v tomto čase žijí, ale také pro ty, kteří přijdou po nás!

Důležité je si uvědomit, že můžeme být nejenom setbou, ale také rozsévači, tzn. pomocníci Ježíše. Každý máme pole apoštolátu jiné, ale naším společným cílem je předávat život a nechat růst.

Jako Paní ze Schönstattu je mým povoláním žít život nasměřovaný k Bohu uprostřed světa. Každý den se mu dávám k dispozici, aby mě poslal tam, kam On chce. Posílá mě na prvním místě do mé

práce. Povolání učitelky je právě tím povoláním, ve kterém se zasévá na hodně let dopředu. Ano, někdy se dostaví okamžitý výsledek v podobě zvládnutého učiva nebo vydařené hodiny s pozitivním ohlasem žáků, že se jim hodina líbila, ale to jsou ojedinělé okamžiky. To podstatné, co jednoho dne

možná přinese plody, většinou nelze v přítomném okamžiku zahlédnout.

Nezištná služba a nezlomná víra, že všechno úsilí, čas a energie byly vloženy do úrodné půdy a jednoho dne se projeví, jsou nedílnou součástí každého apoštolátu, zvláště pak

apoštolátu v oblasti výchovy dětí a mládeže. My lidé nějak přirozeně očekáváme okamžité výsledky a upadáme do pocitů malomyslnosti a zklamání, když se výsledky nedostavují. Myslím, že rodiče dospívajících dětí jsou v této oblasti mnohdy tvrdě zkoušeni. V takových chvílích

musíme hledat způsob, jak situaci zvládnout. Osobně mi velmi pomáhá to, co v schönstattské spiritualitě nazýváme spiritualitou nástroje. Jde o vnitřní dětský postoj, dávám se Bohu a P. Marii k dispozici pro daný úkol, snažím se jej plnit jak nejlépe podle svého svědomí a s mými

schopnostmi dovedu, ale tu poslední zodpovědnost nechávám na nich. Oni nejlépe ví, proč daná situace vypadá tak, jak vypadá a jak se bude dále vyvíjet. Mým úkolem je pouze hledat a plnit vůli Boží. Tomuto postoji se stále učím, ale přináší vnitřní pokoj, radost a útěchu.

Myslím, že právě tento postoj pěstoval v sobě i Josef Engling. V tvrdých podmínkách na frontě zažíval často, že jeho apoštolské úsilí nepřinášelo okamžitý výsledek. Mnozí ze sodálů se stali pasivními a upustili od ideálů. Josef byl i mnohdy terčem posměchu a sám zažíval své slabosti a hranice. Zůstal však věrný svému osobnímu ideálu „Chci být všem vším a Marii zcela náležet“ a to přineslo plody.

Na základě těchto myšlenek se můžeme zamyslet nad následujícími otázkami:

Kde je mé hlavní pole apoštolátu?

Pěstují vnitřní postoj odevzdanosti do Boží vůle?

Co mně pomáhá zůstat věrný/ věrná mým ideálům?

Na závěr přikládám úryvek, který je součástí ranní modlitby ve sbírce 'Vzhůru k Otci'. Pomáhá mi každý den obnovovat postoj nástroje a moc se mi líbí závěrečná myšlenka...dáš úspěch nebo neúspěch, jen lásku svou z nás zářit nech!

Přeji proto nám všem, abychom skrze všechno, co děláme, především rostli v lásce a tuto lásku vyzařovali. Pak jistě budeme dobrým nástrojem v ruce Boží.

V úmluvě lásky za Paní ze Schönstattu

M. Alena Michalicová

Blanko plná moc

My dáváme se cele tobě. Disponuj námi v každé době! Ať Schönstatt církvi prospívá, Tvou chválou zem ať zaznívá.

Ať už nás použít chceš k dílu či křížem zkoušet naší sílu, dáš úspěch nebo neúspěch, jen lásku svou z nás zářit nech.

Vydává Schönstattské hnutí a texty všech čísel tohoto měsíčníku Spoj nás v úmluvě lásky je možné si stáhnout na www.schoenstatt.cz